

De Verlosser

- We hebben nu geen tijd voor het einde van de wereld.

Renee liep door, maar Lynn bleef staan. Renee duwde alvast de glazen deur naar de stationshal open.

- Al is het wel zeldzaam, zei Lynn, die gefascineerd de zwerver opnam.

Hij stond recht voor haar, zijn rechterhand geopend als een bedelnap.

- Lynn? zei Renee.

Aangezien Lynn geen aanstalten leek te maken om haar te volgen, liet ze de deur los.

- We hebben geen haast? vroeg ze, terwijl ze naast haar vriendin ging staan.

- Nee, er komt elk kwartier een trein.

- Jij hebt er ervaring mee, zuchtte Renee. Als het aan mij had gelegen, zaten we al op de snelweg.

- Dus, zei Lynn tegen de zwerver, je bent de Messias.

- Ja, ik ben de Messias. Ik ben gekomen om u te verlossen.

- Da's heel vriendelijk van je, zei Renee. Geef hem een euro, Lynn, en we zijn weg.

- Ben je wel de echte Messias? vroeg Lynn.

- Jezus... zei Renee ongeduldig.

- Van Nazareth, zei de zwerver. Ik ben de Verlosser.

- Voor een euro, ik weet het, zei Renee. Zullen we?

- Waar heb je eigenlijk geld voor nodig? vroeg Lynn. Kun je geen wonderen verrichten?

- Ja, laat de treinen op tijd rijden, stelde Renee voor.

De Heiland maakte een lusteloos gebaar.

- Ik ben moe, zei hij. Ik heb al de hele dag wonderen verricht. Nu wil ik eten.

- Geef hem wat brood en een paar vissen, zei Renee.

- Liever geen vis, zei de zwerver. Als u mij een euro geeft, kan ik een kroket kopen. Ik heb al vijftig cent.

- Het is vrijdag, zei Lynn. Mag je wel een kroket eten op vrijdag?

- Ik ben de Messias.

- Maar in een kroket zit toch vlees?

- Lynn... zei Renee.

- Op vrijdag mag je geen vlees eten, dat weet ik zeker.

- De katholieken mogen het niet, zei Renee.

- Ik ben niet katholiek, zei de Heiland. Ik ben boeddhist.

- Alsjeblieft, zei Renee. Opgelost. Geef hem nou maar een euro. Wacht...

Renee nam haar portemonnee uit haar schoudertas, viste er een euro uit en gaf hem aan de zwerver.

Die maakte een korte buiging en sloeg toen een kruisteken over Renee haar gezicht.

- Heerlijk, zei Renee. Het voelt aan als een warm bad. Kom, Lynn, de trein wacht.

- Ja, maar ik ben nog niet verlost, zei Lynn.

- Ik wil u verlossen, zei de Messias.

- Prima. Een euro, is het toch?

Lynn wilde een euro opdiepen uit haar tasje, maar de zwerver schudde nee.

- Een euro en vijftwintig cent, alstublieft.

- Wat?! Is het nu al duurder? Je bent wel een moderne Messias, moet ik zeggen.

- Een broodje kroket kost twee euro en vijfenzeventig cent, zei de zwerver.

- Maar je wilde toch een kroket kopen? zei Lynn.

- Ja. Ik heb al een euro en vijftig cent.

- Nou dan. Dan krijg je van mij ook een euro.

De zwerver staaarde haar even zwijgend aan.

- Dat is niet genoeg voor twee kroketten, zei hij toen.

- Daar heeft hij gelijk in, zei Renee.

- Kan wel zijn, zei Lynn, maar jij bent voor een euro verlost en mij kost het vijftwintig cent meer.

Dat is niet eerlijk. Verlossen hoort voor iedereen even duur te zijn.

- Ik heb gisteren een man verlost voor vijftig euro, zei de zwerver.

- Ehhh... Nou, zei Lynn, ik ben niet nieuwsgierig naar de details. Oké, als ik je een euro en vijftig cent geef, word ik dan verlost?

De Heiland leek nu echter te twijfelen.

- Daarmee heb je genoeg voor een broodje kroket, hielp Renee hem.

- Cola kost twee euro, zei de zwerver.

- Ja, zeg! zei Lynn beledigd. Nu wil je al meer dan drie euro van me. Het is maar een verlossing, hoor. Ondertussen werden ze gepasseerd door een goed geklede man met een aktenudder. Hij hield een euro klaar en gaf die in het voorbijgaan aan de zwerver.

- Moet je hem niet zegenen? vroeg Renee.

- Hij is al verlost, zei de Heiland.

- Waarom geeft hij dan een euro? vroeg Lynn.

- Je moet het elke dag vernieuwen, anders werkt het niet meer.

- Nu ben ik het zat, zei Lynn. Je kunt de boom in.

Ze liepen de stationshal binnen, waar ze bij een kaartjesautomaat in de rij gingen staan. De man met de aktenudder stond bij de ingang van een kiosk naar een rek met kranten te kijken.

- Groot onheil over u! hoorden ze opeens roepen. De zwerver hield met zijn linkerhand de glazen deur open, terwijl hij met zijn rechterhand een cirkel in de lucht tekende. Groot onheil over u!

Lynn stak een middelvinger naar hem op. Omstanders reageerden lacherig, maar de man bij de kiosk schudde teleurgesteld nee.

De zwerver liet de deur los en ging weer op zijn vertrouwde plek staan.

- Knetter, zei Lynn.

- Ik vraag me af of hij wel knetter is, zei Renee. Hij bedelt niet, maar biedt de reizigers zijn diensten aan. Al het is nog zo onzinnig wat hij doet, het levert wel meer op.

- Hij doet helemaal niks, zei Lynn.

- Hij verlost, noem dat maar niks.

Lynn keek haar vriendin met luikende oogleden aan. Renee hield haar gezicht in de plooi.

- Worden we bijgelovig? vroeg Lynn.

- Ik niet. Maar mensen die op reis gaan, voelen zich kwetsbaar. Zeker nu, met al die terroristen die ons op willen blazen.

- In andere landen, ja. Hier toch niet?

- Dat weet je niet. Misschien heeft die man daar wel een bom in zijn aktenudder. Het was laatst nog op het nieuws. We moeten allemaal opletten van de regering.

- Er zal wel een krant in zitten.

Nadat ze de plaatsbewijzen hadden gekocht, namen ze de roltrap naar het eerste perron, waar over vijf minuten de trein zou arriveren.

- Nog mooi op tijd, zei Lynn. Je zult zien, vriendin, dat het je bevalt. Je hoeft niet zelf te sturen, wist je dat?

Ondertussen verscheen de goed geklede man bovenaan de roltrap.

- Ik heb vroeger regelmatig de trein genomen, zei Renee. Altijd met tegenzin, trouwens. Er ging zo vaak iets mis, dat ik een auto heb gekocht.

- Ja, maar dat was vroeger. Nu, met dat moderne materieel, is het een genot om met de trein te reizen.

- Was jouw vader vroeger niet ambtenaar bij de Nederlandse Spoorwegen?

- Hij is ook verzekeringsagent geweest, maar daarom ben ik nog niet lyrisch over verzekeringen.

- We zullen zien, zei Renee. Gelukkig is het geen spitsuur.

Drie minuten later verscheen de trein. Hij reed nogal ver door. Lynn en Renee troffen de laatste wagon.

- Is dat wel veilig, de laatste wagon? vroeg Renee.

- Nou, veilig... In het midden lijkt me veiliger. Waar die man staat.

Ze haastten zich naar de middelste wagon. De man met de aktenudder greep net een beugel vast en wilde instappen, maar toen hij de twee vriendinnen aan zag komen, aarzelde hij.

Renee knikte vriendelijk naar hem. Hij liet de beugel los en zette een stap achteruit. Blijkbaar gaf hij

de dames voorrang. Ze stapten vlug in.

- Dank u, zei Renee.

Maar tot hun verbazing rende de man opeens naar de laatste wagon. Lynn tuurde langs de trein om te zien wat hij ging doen. Het fluitsignaal klonk al.

- Nou moe, zei Lynn, snap je dat nou? Het is net alsof hij niet bij ons wil zitten. Hij gaat de laatste wagon binnen.

- Vreemd, zei Renee.

De deuren sloten automatisch en de trein trok langzaam op.

- Moeten we de conducteur niet waarschuwen? vroeg Lynn.

- Waarom? Denk je soms dat het een terrorist is, die een bom bij zich heeft?

- Is dat zo vreemd dan?

- Nee, helemaal niet, zei Renee. Hij wil best een wagon opblazen, maar niet met twee van zulke mooie vrouwen er in. Daarom gaat hij achterin zitten. Ik begrijp dat volkomen.

- Ik geloof het zelf eigenlijk ook niet, zei Lynn. Zullen we een plekje gaan zoeken?

- Loop maar voorop, zei Renee. Overigens, ik weet al waarom hij hem gesmeerd is.

- Waarom dan?

- Hij wil niet in de buurt van het grote onheil zitten. Jij bent verdoemd.

- Zou hij zo bijgelovig zijn?

- Gelovig, zul je bedoelen. Het was toevallig wel de Messias, hoor.

- O... goed, zei Lynn, dan ben ik verdoemd.

- Omdat je de Messias geen broodje kroket gunde.

- 't Is wat.

- En een cola.

- Ik zal branden in de hel.

- Ja, zei Renee tevreden.

- Mooi, is dat ook weer geregeld.

- Ik krijg 72 jongelingen om me mee te amuseren.

- Je bent nog maar amper over die ene ouweling heen, zei Lynn. Ik zou me maar matigen, als ik jou was.

- Je bent gewoon jaloers, omdat je niet verlost bent.

- Ik begin jaloers op die man te worden.

- Ik wist het, zei Renee triomfantelijk. Nu heb je spijt.

- Heel erg. Dit onheil is wel zeer groot.

- Kan ik je misschien helpen om het onheil te keren, als vers verlost?

- Je bent zelfs de enige die het kan keren.

- Zeg maar wat ik doen moet, zei Renee ruimhartig. Je bent mijn beste vriendin.

- Fijn zo, zei Lynn. Hou dan je mond.